

He loved our country. He always said, he wanted to visit Lake Balaton, to look at our country cottage and the Hungarian countryside. He very much wanted to see Hungarian villages and he was particularly interested in the life of Romanians. And the experience he particularly was looking forward to: to see the snow fall in Budapest.

Rest in peace! We will remember you Chia Mun Onn, our friend from Singapore. We will enter his name among the honorary members of our association. His picture will be on our web site: <http://www.feflearning.hu> and all the Hungarian language documents about his life work.

Chia Mun Onn munkásságáról

Visszaemlékezés a magyar civil szervezetekhez kapcsolódó, a felnőttképzés fejlesztése érdekében tett tevékenységére.

(Elhangozott A Felnőttképzés Fejlesztéséért Közhasznú Egyesület 2007. évi nemzetközi felnőttképzési konferenciáján)

Chia Mun Onn hirtelen halála miatt olyan gondolatokat kell elmondanom, amelyeket még nem tudtam teljesen átgondolni és magamban feldolgozni, hiszen szervezünk, tevékenykedünk, menedzselünk, és nem számolunk a halállal, a halál megtörténésének hétköznapiságával. Nos, ezen a konferencián nyilvánvalóvá tette magát, még hozzá elektronikus formában, e-mailen: *a megadott cím folyamatosan hibát jelez, a levél kézbesíthetetlen*. Aztán már csak a barátok, kollégák levele jött: „értesítjük, hogy Chia Mun Onn 2007. október 22-én, 10. 35 perckor eltávozott”, „*passed away*”, ahogy udvariasan mondjuk angolul. Mindenki tudja, aki használja a modern, globális információközvetítő eszközöket, hogyha a cím nem működik, ha a levelet nem nyitja meg és nem válaszol a címzett, akkor a kapcsolat megszűnik. Nos, ilyen **Chia Mun Onn** életében elképzelhetetlen volt. Mindig válaszolt a levelekre, hiszen mindennél, talán mindenkinél fontosabbnak tartotta a baráti beszélgetéseket, az emberi kapcsolatokat.

Chia Mun Onn nemzetközi felnőttképzési tevékenységének a feldolgozását nyilván megteszik azok a nemzetközi szervezetek, amelyekben évtizedek óta dolgozott. A magyar felnőttképzésben való részvételét viszont a mi szervezetünknek, *A Felnőttképzés Fejlesztéséért Egyesületnek* kell megtenni, hiszen a velünk való együttműködése volt a legintenzívebb.

Kapcsolatunk 1989-ben, Finnországban kezdődött, a finn kollégák csodálatos, és máig ható rendezvénysorozatán a „*Meeting In Finland*” elnevezésű világkonferenciákon. A magyar rendszerváltás időszaka volt ez, nagy szeretettel, nyitottsággal fogadott bennünket a szakmai világgözösség. Felejthetetlen élmény volt, hiszen mindenki kérdezni, segíteni akart. A sok felszínes konferencia-kapcsolatból, amelyekről csak később derül ki általában, hogy van-e emberi értékük, **Chia Mun Onn** barátsága időtállóan bizonyult. Kétszer is eljött Szingapúrból Magyarországra. Megszervezte, hogy részt vehessünk a *Szingapúri Felnőttképzési Szövetség (Singapore Association for Continuing Education)* konferenciáján és megcsodálhassuk az országát. Tanulmányokat, leveleket, tanácsokat küldött. Mindezt önzetlenül, segítő szándékkal.

A vele való szakmai kapcsolattartásunk számtalan, még fel nem dolgozott eredménye közül talán a leggyümölcsözőbb, leghasznosabb a 2005 januárjában folytatott levelezésünk volt, amelyet a délkelet-ázsiai katasztrófa (cunami) felnőttoktatási kérdéseiről folytattunk. Ennek hatására rendeztünk ugyanis egy hazai szakmai kerekasztalt, amelyben a felnőttoktatás, a felnőttoktatók felelősségéről beszéltünk. Ennek a közös munkának a hatására neveztük el honlapunkon egyik rovatát „összeadott tudásnak”.

Idézem levelét: *„Az áldozatok iránt érzett együttérzés nagyságához hasonló az a fájdalom, amit azért érzek, mert a felnőttképzés átalakító jelentőségéről szóló nagyhatású beszédeink ellenére, látható, hogy nem tudjuk felvértezni, különösen a szegény és írástudatlan embereket arra, hogy megvédjék magukat, és cselekedni tudjanak a természeti vagy az ember- -okozta katasztrófák esetén.”.*

Ez a levélrészlet jelzi azt a gondolkodásmódot, ahogy **Chia Mun Onn** mindenben és mindenkin felülemelkedve képes volt globálisan gondolkodni globális problémákról. Ez tette alkalmassá – emberi nyitottságán túl – arra, hogy jelentős nemzetközi szervezőmunkát végezzen. A fotót, amelyet kivetítettünk, a *DDV International* Afrikában szervezett konferenciáján készítették róla 2005-ben, ahol szakterületéről, a délkelet-ázsiai országok felnőttképzési együttműködéséről tartott előadást.

Halála és annak körülménye méltó volt egész szakmai munkásságához. Fáradhatatlanul dolgozott a nemzetközi felnőttképzési kapcsolatok építésén, készült hozzánk, hogy tanítson és tanuljon, - ahogy egyszer mondta.

Harcolt az életéért, ahogy azt közvetlen kollégája és barátja Thomas Kuan, a *Szingapúri Felnőttképzési Szövetség* elnöke írta. Három napig keményen küzdött a halállal. Komoly egészségügyi problémái, mozgási nehézségei ellenére továbbra is élni és segíteni akart.

Ugyanakkor szimbolikus és megható, ahogy készült az *„utazásra”*. Bár ez az utazás konkrétan a repülőutat jelentette Magyarországra, de átolvasva ismét a levelezésünket, észre kellett volna vennem a jelentéktelennek, kötelező nemzetközi kedveskedésnek tűnő mondatokban a kettős jelentést. Ezek a félmondatok már a nagyobb, végső *„utazásra”* készülő barát, kolléga üzenetei is voltak.

Szerette az országunkat. Mindig jelezte, hogy el akar menni a Balatonhoz, szívesen megnézné a vidéki házunkat, a vidéki Magyarországot is. Nagyon szerette volna látni a falvakat, és különösen a cigány emberek életét. És az élmény, amelynek átélésére talán a legjobban készült: szeretett volna hóesést látni Budapesten.

Nyugodjon békével! **Chia Mun Onn**, szingapúri barátunk emlékét megőrizzük. Nevét beírjuk egyesületünk tiszteletbeli tagjainak névsorába. Honlapunkon, a <http://www.feflearning.hu> címen megtalálható lesz az arcképe, és olvashatók lesznek a szakmai munkásságával kapcsolatos, magyar nyelvű dokumentumok.
